

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 23. Apamiensis Canonici dire vexati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

annis triginta sex, verus plane Pastor, Sæc. XVII.
qui animam suam pro ovibus posuit. A. C. 1680.

Comperta ipsius morte mox regius Judex Episcopalem domum ingressus, cuncta scrinia, totamque suppellecti-
tanta exactitudine obserravit, regioque sigillo munivit, ut lintheamina, quibus defuncti cadaver involveretur, ab exteris mutuo accipere, necesse esset: Justis de more persolutis, & corpore in sepulcrum illato, sacellum occludebatur, ne populus, qui turmatim ad ejus monumentum confluxerat, preces fundere, sui- que Patris, quem sanctitatis odore flagrantem crediderat, patrocini-
um implorare posset: Nec etiam post ejus mortem resedit adversantium furor, sparguntur famosi libelli, carpitur ejus orthodoxia, pietas, pœnitentia ac zelus: non deerant, qui hunc Episcopum, utpote Societatis inimicum ad inferos damnatum dicerent: Hujus tenoris epistolam P. Renatus Rapin Jesuita ad Cardinalem Cibo Parisiis Romanam perscripsit, quæ tamen ibidem ad ro-
gum damnata est.

§. XXIII.

Apamiensis Canonici dire vexati.

Expletis funeribus Cathedrale Apamiensis Ecclesiæ Capitulum habito

Abrege de l'Hist. Eccl. t. 10. p. 439.

Ll 3

con-

Sæc. XVII. conventu Daubredum, & Patrem Rech
 A. C. 1680. elegit, qui Diæcesin, donec novus opta-
 retur Episcopus, Vicaria auctoritate
 regerent. Ex his Daubredus Archie-
 episcopum Tolosanum convenit, eidem
 sui electionem significaturus, a quo et
 tiam perbenigne exceptus, sine ulla
 tergiveratione officio suo fungi permis-
 sus est: Præprimis igitur ad cunctos,
 qui vi Regaliæ in hac Diæcesi beneficiis
 provisi erant, literas dedit, quibus eos
 monebat, & beneficiorum redditibus
 contenti, sacris officiis in Ecclesia Apa-
 mienſi sese non ingererent, ne novis
 tumultibus ansa præberetur. Verum
 hæc monita contempserunt Regaliæ,
 ac insuperhabita defuncti Episcopi cen-
 sura non pietatis studio, sed contra-
 dicendi animo vespers interfuere: Hoc
 contemptum ægerrime ferens Daubre-
 dus, obstinatos censuris perstrinxit. Tum
 vero hi in rabiem acti, cuncta susce-
 que verterunt, & contra Apamienſem
 Vicarium apud Regem, Parisienſem
 Archiepiscopum, Metropolitam, & Re-
 gium Senatum questi impetrarunt, ut
 Daubredo exilium & carceres decer-
 nerentur: In eandem quoque calami-
 tatem inciderat Pater Rech, qui ad
 Aquas Augustas haud procul Burdi-
 gala relegatus, ibidem in teterrimum
 carcerem detrudebatur, ab Aquitanie
 Præ-

Præfecto tam inclementer habitus, ut Sæc. XVII.
ne panis quidem ei porrigeretur, præ- A. C. 1680.
ter buccellas a militibus emendicatas:

Pari inhumanitate Pater Carlatus Capituli Syndicus tam ante, quam post Episcopi obitum vexatus est; cum enim æconomum, quem Regii Ministri pro administrandis Capituli proventibus constituebant, agnoscere recusaret, ex Regis mandato Gergolium usque exulare coactus fuisset, nisi Medici judicio itineris molestias ob grave senium & periculosum morbum ferendo impar, beneficii loco habuisset, ut ad arcem Pequaïensem ad oram maris transportaretur, ubi tamen quinto post Mense ob aeris malignitatem denegatis etiam, quæ efflictim petebat, morientium Sacramentis, in carcere contabuit. Insuper innumeris pene ærumnis Sede vacante postmodum afficiebantur reliqui hujus Ecclesiæ Canonici, quos tamen Innocentius XI. Papa ad constantiam excitare haud destitit, datis ad eos die vigesima quinta Septembris hisce literis. „Nihil accidere nobis tristius „poterat nuntio, quem cum rumore „ipso publico vestræ literæ attulerunt; „decessisse bonæ memoriæ Franciscum „Apamiensis Ecclesiæ Episcopum, ea „virtute, eoque Pastoralis zelo, & in- „victa animi constantia præditum, ut

Ll 4

„Vir

Sæc. XVII „Vir secundum cor Dei, & vere Apo-
A. C. 1680. „stolicus dici meruerit. Quod autem
 „dolorem nostrum cumulat, eo tem-
 „pore decessit, quo eum maxime vivere
 „afflicta ejusdem Ecclesiæ conditio po-
 „stulabat. Causa enim vestra, quæ
 „tam vigili Pastore, tam provido pa-
 „rente orbatos videmus, non medio-
 „criter angimur. Omnem tamen do-
 „loris sensum ab animis nostris debet
 „abstergere consideratio præmiorum,
 „ad quæ illum, sicuti sperare fas est,
 „tot pro sua Ecclesia exhausti labores,
 „tot incommoda, atque ærumnæ pro
 „caussa Dei forti magnoque animo ad
 „supremum vitæ spiritum toleratæ, ex
 „hoc mortali carcere evocarunt. Unde
 „spes alia oriri debet, eum validiore
 „in posterum patrocínio rebus vestris
 „cælo affuturum, neque passurum, ut
 „Apamiensis Ecclesiæ Disciplinam tam
 „sapienter a se, tam salubriter restitu-
 „tam quisquam mortalium invertat.
 „Sed potius a Misericordiarum Patre
 „impetraturam, ut conversis in melius
 „animis, consiliisque aliter sapientium
 „pristina eidem Ecclesiæ pax, tranqui-
 „litasque reddatur, ut sponsæ sibi per
 „tot annos ad extremum dilectæ, in
 „præsens viduatæ, Præsul si minus
 „pari, simili tamen spiritu ac virtute
 „contingat; modo vos fideles invenia-
 „mini

„mini in Canonica libertate ipsius Ec-
 „clesiæ pro viribus tuenda, & in ob-
 „servandis Sapientissimis Constitutioni-
 „bus, quas ab eo lucubratas, vobis-
 „que ad sanctioris vitæ regulam pro in-
 „stituti vestri Sanctitate propositas,
 „Nos non ita pridem Apostolica aucto-
 „ritate firmavimus: quæ ut strenue
 „& constanter exequamini, utque istius
 „Diæcesis Clerum in tradita ab ipso di-
 „sciplina sedulo contineatis, superva-
 „caneum ducimus adhortari; cum diu-
 „turno experimento perspecta virtus,
 „fidesque vestra, plus etiam quam a
 „vobis petere æquum esset, pollicean-
 „tur. Cæterum ex nostris ad eundem
 „Episcopum literis decima septima Ju-
 „lii datis, cognoscere potuistis, quam
 „præcipuum sibi locum inter Pontifi-
 „cias curas vindicet negotium Apa-
 „mienſe, cum quo plurimarum Gallici
 „Regni Ecclesiarum, vel potius totius
 „Ecclesiæ Catholicæ caussa conjuncta
 „est. Meritas interim, rebus ab ex-
 „cessu Episcopi per vos pie ac fortiter
 „gestis, laudes tribuimus, utque in in-
 „stituto itinere strenue pergatis, vos
 „magnopere hortamur, nihil omiffuri
 „eorum, quæ ad prosperum rerum exi-
 „tum conducere posse intelligemus.
 „Speramus autem, ac plane confidi-
 „mus, Divinam bonitatem vos, atque
 L1 5 „Ec-

Sæc. XVII.
 A. C. 1680.

Sæc. XVII. „Ecclesiam istam singulari cum vestra
 A. C. 1680. „lande & proventu ab omni tribula-
 „tione, quam subire necesse est, qui-
 „cunque volunt pie vivere in Christo
 „Jesu, quam primum liberaturam. Læta
 „interim vobis omnia assiduo cum Di-
 „vinæ gratiæ incremento apprecamur,
 „& intimo paterni amoris sensu bene-
 „dicimus. „

§. XXIV.

*Epistola Innocentii XI. Papæ ad To-
 losanum Archiepiscopum & ad
 Apamiense Capitulum.*

Haud ignorabat Pontifex, quod Non-
 pezatus Tolosæ Archiepiscopus ad
 Apamiensis Capituli invidiam Clericos
 vi regalæ promotos strenue defende-
 ret, omnemque molestiam Canonis
 inferre haud prætermitteret, hinc In-
 nocentius Pontifex, qui in vibrandis
 sacris fulminibus oppido tardus erat,
 hunc Archiepiscopum a tam indigna
 agendi ratione paternis hisce literis die
 secunda Octobris dehortatus est: „Non
 „possumus non vehementer mirari, quod
 „ad aures vestras pervenit, videlicet
 „Fraternitatem tuam veritam non esse
 „passim absolvere eos, quos novo &
 „injusto Regaliæ titulo, in Apamien-
 „sis Diæcesis Beneficia intrusos bone
 „me-